

[Hauch.]

Men der findes ogsaa daarlige Arbejdsgivere og daarlige Funktionærer, og for at kunne lægge Baand paa dem og løse de Konflikter, de giver Anledning til, er det utvivlsomt rigtigt at have denne Lovgivning, ogsaa fordi Samfundet har en stor Interesse i den Stabilitet, som den giver i Samarbejdsforholdet. Dette er saa meget vigtigere, som man maa forudse, at en stadig større Del af Befolkningen ikke vil kunne naa at faa en selvstændig Bedrift, men maa gaa igennem hele Livet som Funktionærer. Om saa den Udvikling, der er i Gang paa dette Punkt, med den større Koncentration, i det lange Løb er heldig, er en anden Sag; jeg for mit Vedkommende tror det ikke. Men under saadanne Forhold er det ganske naturligt, at Funktionærerne stiller større Krav med Hensyn til Trygheden i deres Tilværelse, og baade Arbejdsgiverne og Samfundet har Grund til at imødekomme saadanne Krav, som vi altsaa for Samfundets Vedkommende imødekommer med den Lovgivning, vi her behandler.

Naar man imidlertid skal skabe en Beskyttelseslov, er det nødvendigt at foretage en alvorlig Afvejelse af, hvor vidt man kan strække Beskyttelsen, uden at Loven kommer til at virke mod sin Hensigt. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen var inde paa nogle Betragtninger netop i den Retning, og den Kommission, som har behandlet Lovforslaget, har ogsaa taget Hensyn dertil. Det kan man bl. a. se af Formuleringen af § 5, der handler om Funktionærens Retsstilling under Sygdom, og i Kommissionens Betænkning har man netop gjort opmærksom paa dette Synspunkt. Netop med Hensyn til denne Afvejelse tror jeg, det foreliggende Lovforslag har naaet noget af det rigtige, og det skyldes utvivlsomt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen ogsaa fremhævede det, at man fortrinsvis har bestræbt sig paa at indarbejde Praksis, baade Domstolspraksis og Aftalepraksis, i Forslaget. Det er ganske givet en god Regel vedrørende Lovgivningen at lade Forholdene udvikle sig ude i det praktiske Liv og først derefter lovfæste dem, saaledes som det f. Eks. er sket ved dette Lovforslags § 7; disse Forhold er jo først udarbejdet i Aftaler mellem Organisationerne. Man skal saa naturligvis ogsaa gribe ind over for Mis-

brug, saaledes som det er muligt ved Bestemmelserne i §§ 14 og 15, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen nævnte.

Nu kan man maaske, saaledes som et af Kommissionens Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Anker Lau, har gjort det i nogle Bemærkninger i Betænkningen, rejse Spørgsmaalet om, hvorvidt der er en saadan Forskel paa smaa og store Virksomheder, at der kan være Grund til en særlig Behandling af de smaa Virksomheder. Man kunde maaske saa ogsaa udvide det til at omfatte Virksomheder, som paa Grund af de unormale Forhold, vi stadig lever under, kan være vanskeligt stillede —, vi havde netop under Krigen en Lov, der tilsigtede at lempe Opsigelsesvilkaarene, som jo er Hovedhjørnestenen i Spørgsmaalet vedrørende Funktionærbeskyttelsen —, og lempe Opsigelsesvilkaarene for saadanne kriseramte Virksomheder; det skulde vel nærmest være i den Retning, Forskelsbehandlingen skulde ske. Det kan naturligvis ikke modsiges, at hvis en ganske lille Virksomhed, som kun beskæftiger 1 eller 2 Funktionærer, f. Eks. en Købmand, midlertidigt kommer ud for en Nedgang i Omsætningen, eller hvis en større Virksomhed paa Grund af de vanskelige Samhandelsforhold, vi har i Øjeblikket, pludselig staar berøvet Indkøbstilladelser, kan de blive vanskeligt stillet, saafremt de beskæftiger Funktionærer med et meget langt Opsigelsesvarsel.

Men jeg tror alligevel ikke, at det kan være rigtigt af den Grund at give saadanne Virksomheder en egentlig Undtagelsesstilling. Det kunde ganske vist være en smuk Tanke, at Funktionærer og Ledere af Virksomhederne skulde dele ondt og godt med hinanden, men jeg er bange for, at hvis man skabte en saadan Undtagelsesstilling for de smaa Virksomheder, vilde det i det lange Løb komme Virksomhederne selv til Skade, idet det vilde blive vanskeligere for dem at faa Funktionærer; de vilde faa dyrere og maaske daarligere Funktionærer.

Der kan derimod være Grund til at rejse det Spørgsmaal, hvorvidt det er for tidligt vi har ophævet den Krisebestemmelse, vi havde under Krigen, og om man skulde indsætte en Slags Ventilbestemmelse i samme Retning.

I hvilket Omfang man i øvrigt skal gaa